
КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

УДК 343.985

К.В. Калюга

кандидат юридичних наук, доцент
Класичний приватний університет

ТАТУЮВАННЯ ЯК КРИМІНАЛІСТИЧНА ОЗНАКА ОСОБИ ЗЛОЧИНЦЯ

Актуальність теми зумовлена тим, що проблемі татуювання та вивченню її символіки приділяли недостатньо уваги в криміналістиці. Водночас, уміючи "читати" значення малюнків, надписів, їхнє традиційне розташування на тілі, співробітник правоохоронних органів може визначити схильність раніше судимих до певних видів кримінальних проявів тощо. У статті розглянуто сучасний стан вчення про "кримінальні" татуювання; окреслено можливість визначати за татуюванням нахили, кримінальну спеціалізацію тощо особи злочинця.

Ключові слова: татуювання, аналіз татуювання, зміст татуювань, тематика татуювань.

Сучасний стан вчення про "кримінальні" татуювання – ситуація, коли все наукове товариство дискутує, які татуювання авторитетні, а які ні; немає ґрунтового дослідження з типології кримінальних татуювань; таємну символіку розгадують, коли розпис у "блатному" світі вже давно нічого не значить! За наколку ніхто не відповідає. Кожен наколює собі все, що йому заманеться.

Мета статті – дослідити можливість визначати за татуюванням особи її нахили, кримінальну спеціальність.

За допомогою криміналістичного дослідження змісту татуювань (які можна назвати найбільш цінними та інформативними серед інших ознак зовнішності людини) також можна отримати певну інформацію про властивості особи її носія.

Татуювання – це штучне порушення шкіряного покриву за допомогою колючих (ріжучих) інструментів з подальшим введенням у шкіру фарбувальних речовин з метою отримання стійких малюнків або інших зображень, що не зникають. Тож воно може виступати не тільки як ідентифікуюча ознака особи під час, наприклад, впізнання, а і як ознаки рельєфу поверхневого шару шкіряного покриву – об'єкт експертного дослідження.

Серед різноманіття видів татуювань для отримання криміналістично значущої інформації про особу злочинця становить інтерес, насамперед, так зване кримінальне татуювання, а не інші його види – (побуто-

ве, пам'ятне, декоративне), бо відомо, що наявність в особи кримінального татуювання, насамперед, пов'язано з її кримінальним минулим і криміногенною орієнтацією, які зазвичай, пов'язані з відбуванням покарання у виді позбавлення волі.

Понад 70% правопорушників мають татуювання. Як правило, татуюваннями захоплюються підлітки в 12–15 років. Зі збільшенням віку частота нанесення татуювань зменшується. Татуювання поширені серед осіб як чоловічої, так і жіночої статі. Особливо часто їх наносять особи з психічними відхиленнями, а також особи, які мають стосунок до стійких злочинних груп. Проте встояти проти загального повітря часом не можуть і законотворчі громадяни, наслідуючи поширену в країні моду.

Зіставлення частоти поширеності змісту татуювань низки країн показує спільність традицій кримінального середовища, незалежно від національних особливостей.

Основний "будівельний" елемент татуювань у різних країнах той самий:

1. Грецький хрест відображає кількість судимостей, строк позбавлення волі, а також головну свою релігійну функцію.

2. Фашистський хрест – знак невдоволення існуючим режимом, а на статевому члені – сексуальної агресії.

3. Крапка – тавро засуджених за вчинений ними вчинок у своїй групі, наносять силоміць. Як засіб покарання використовують тавро.

4. Знаряддя вчинення злочину (ніж, кинджал, пістолет) вказують і відображають злочинну установку.

5. Шприць, карти, пляшка, келих, кістки – супутні атрибути злочинного способу життя.

6. Гола жінка, частіше за все на хресті або біля нього, над труною, оповита змією, має численні значення: постраждав через жінку, схильний до гомосексуалізму; бюст жінки, ім'я жінки – страждає за конкретною жінкою. Гола жінка – вияв сексуальної орієнтації.

7. Птахи, змії, тигри, лев означають агресивну орієнтацію злочинця. Орел, який роздирає жінку, – гвалтівник, орел на грудях – високий статус у злочинному світі, те саме змія, що обвиває кинджал.

8. Пейзаж і явища природи використовують як з художньо-декоративною метою, так і з метою вияву певних ідей. Сонце, що сходить над морем, виражає прагнення до волі. Пальми на безлюдному острові – ізолювання. Надробник, дзвони, куполи й хрести – строк ув'язнення.

9. Дзвоник, ґрати, колючий дріт означають ізоляцію.

10. Широко використовують аббревіатури – рятуйте наші душі, сигнал біди.

Чим агресивніший, злісніший злочинець, тим історичніше татування. Усім відомо, що історією рухають маси (іноді натовп), але мало відомо, що злочинець своєю атрибутикою, зокрема й татуванням, потурає натовпу, викликає натовп на себе (фашистські татування, наркотичні, зброя, алкоголь, прапор тощо). Почуття до Батьківщини виражається у всіх бандитів через тематику татувань.

Невід'ємною частиною життя злочинців є жінки. У жодній іншій формі це не виявляється так, як у татуваннях. За ними можна визначити участь жінки, часто конкретної (вказівка ім'я, прізвиська, виконання портрету). По-своєму злочинці виражають апогей своїх сексуальних потреб, можливостей, роблячи татування на статевому члені. Зміст татування говорить про агресивну спрямованість психіки злочинця: фашистський хрест, в'язниця тощо.

Татування наносять на всі частини тіла, а перевага надається рукам – від плечей до пальців.

Національні особливості відображаються не в змісті, а в символіці й орнаменті, які використовують для розкриття принципів кримінальної субкультури. При цьому особи різних національностей, які мешкають у подібних умовах, використовують при нанесенні татувань подібні символи. Той, хто мешкає на березі моря, як символи використовують зображення хвиль, сходу сонця на хвилях, чайку над морем тощо, а той, хто мешкає в горах, – орлів, верхівки гір, фортецю на скелі тощо.

Татування виконують різноманітні функції, можуть бути розміщені на різних час-

тинах тіла й відображають групову свідомість кримінальної групи. Виходячи з принципу особистісного підходу, можна розглядати татування з позиції особистісної значущості (як цінність) і як засіб знакового спілкування.

У кримінальній ієрархії за татуванням можна точно визначити статус особи в кримінальній групі. Так, високостатусним особам наносять почесні знаки відзнаки, які називаються "регалками", для чого використовують спеціальні прилади та якісні, переважно іноземні, барвники. Наносять їх висококласні спеціалісти. Основна маса членів злочинного товариства наносить саморобки, що називають кримінальним жаргоном "партачками" (партачити – псувати). Їх наносять за допомогою певних шаблонів, користуючись підсобними барвниками, підлітки-самоучки. Нізкостатусним підліткам, особливо з-поміж пригноблених ("опущених", "смітників" тощо), татування наносять силоміць. Це – татування-тавро (кримінальним жаргоном – "нахабки", "ганебні").

Таким чином, татування може виступати і як засіб заохочення, нагорода тим, хто відзначився, засіб деперсоналізації тих, хто завинив.

У злочинному світі існують свої поняття прекрасного й потворного, величного та низького, драматичного, трагічного й комічного, своє тюремне мистецтво, різновидом якого і є татування. Чим вище становище в груповій ієрархії або чим заможніша особа, тим на вищому художньому рівні зроблені її татування.

Починаючи з глибокої давнини, нанесення татувань означало залучення до бога. Це був магичний ритуал. Татування слугували знаком захисту від злих духів. Ця функція татувань збереглася в сучасних умовах. Як віряни, так і атеїсти використовують різні символи віри для нанесення татувань (хрести, могили, дзвони храмів, вітарі, розп'яття тощо), маючи віру в їхню магичну силу. Так, вважають, що своєчасне нанесення татувань охороняє від негативних наслідків при вступі в злочинне угруповання або при потраплянні в місця позбавлення волі. Тому, опинившись у слідчому ізоляторі, злочинець прагне, перш за все, нанести татування. При цьому, звертаючись до одних і тих самих символів віри, атеїсти та віряни вкладають у них різний зміст.

Важливої значущості набуває сексуально-еротична функція татувань.

Якщо врахувати, що злочинному середовищу, особливо в місцях позбавлення волі, властива схильність до проявів сентиментів як зворотний бік жорстокості, то зрозуміло, що сентиментальна функція набуває поширення.

Також треба сказати про професійно орієнтовану функцію татувань. Нерідко їх використовують з метою ототожнення злочинної діяльності з героїчними й найбільш

престижними в суспільстві професіями (льотчика, моряка, геолога тощо), для чого використовують традиційні атрибути героїчних професій: у моряків, наприклад, маяк, якір, рятувальний круг, вітрильник, каравела, альбатрос, красуня в тільнику та безкозирці.

Татування можуть нести в собі функцію гумористичну, коли їхнє нанесення та тлумачення пов'язано з розвагою, кепкуванням над кимсь, гумором.

Таким чином, татування – не випадковість у кримінальних групах. Вони виконують різноманітні функції міжособистісної та міжгрупової взаємодії. Багато функцій татувань прийшли до нас з давнини, звичайно, видозмінившись і трансформувалися у нових умовах. Вони компенсують втрачені цінності у зв'язку з відокремленням їх від суспільства або ізоляцією їх у місцях позбавлення волі. Щоб нанести татування, не обов'язково треба потрапити на “зону”. Однак там їх наносять частіше. Треба врахувати, що нарівні із загальноприйнятими малюнками, висловами, символами в кожному регіоні склалися свої традиції, “художні школи”, своя символіка й способи нанесення татувань.

Аналіз локалізації татувань на тілі правопорушника, залежності їхнього складу від характеру злочинної діяльності, моди, національних та релігійних особливостей дає змогу класифікувати їх:

- за формою передачі (символи, цифри, аббревіатури, тексти, малюнки);
- за змістом (сигнально-відокремлювальні, стратифікаційно-статусні, особистісно-новстановлювальні, політичні, міфологічні, культові, антирелігійні, тюремні, еротичні, декоративні, гумористичні, сентиментальні, професійні й таврування);
- за особистісною значущістю (“регалки” – від регалії – почесні знаки відзнаки для “еліти”; “партачки” – від партачити – “саморобки”, низької якості; “нахабки” – таврування, нанесені нахабно, тобто із застосуванням насилля);
- за локалізацією на тілі (на відкритих ділянках, на прихованих під одягом ділянках, на інтимних частинах тіла, по всьому тілу);
- за ступенем впливу на суб'єкта сприйняття (ті, які легко запам'ятовуються; ті, які важко запам'ятовуються);
- за розмірами (малоформатні, великоформатні);
- за способами нанесення (одноразові та такі, що наносяться багаторазово, ті, що наносяться “вручну” та за допомогою трафаретів);
- за кількістю (одиночні, численні, суцільні);
- за ступенем стійкості (стійкі, нестійкі).

Існує певна залежність між характером кримінальної діяльності та нанесеними татуваннями. Хоча татування наносять на всі частини тіла, проте найчастіше на пальці рук (часто персні), кисті (крапки, хрести,

дзвін, аббревіатура), зап'ястки, плечі, стегна, коліна та голінку, груди, живіт, спину.

У криміногенному середовищі нанесення татувань – явище звичайне. Сам процес нанесення настільки захопливий, що основна маса погоджується на це добровільно.

Насильницькі татування зазвичай наносять:

- 1) особам, які програли в карти та не віддали вчасно борги;
- 2) особам, які крадуть у своїх (пацюків);
- 3) особам, засудженим за зґвалтування неповнолітніх;
- 4) гомосексуалістам;
- 5) особам, які розбещують неповнолітніх;
- 6) стукачам.

Відмова від нанесення татувань і, перш за все, статусних знаків, відзнаки – це серйозне порушення кримінальних традицій, що тягне за собою суворі санкції. Так виникає психотравмуюча ситуація, з якої особистість шукає вихід за допомогою нанесення собі “поміrkованих” татувань. Татування використовують також як талісман – знак, що захищає від неприємностей.

Про деякі психологічні особливості особи свідчить також і видалення татувань та його способи [1, с. 151–189].

Одним з перших на поширення татувань серед злочинців звернув увагу італійський лікар-психіатр Ч. Ломброзо (1835–1890), який вважав татування проявом атавізму й ознакою морально меншовартісних, неповноцінних людей. На його думку, татування в злочинців тісно пов'язано з розумовими здібностями носіїв, здебільшого природжених злочинців і повій. Ч. Ломброзо навіть типову фразу засуджених про татування: “Татування для нас як фрак з орденами; що більше татуований, то більший авторитет має серед приятелів, тоді як нетатуований, навпаки, не має впливу”. Ю. Дубягін називає кримінальне татування “наочним хронічним тавром судимості”, а явище татування зараховує до формування злочинних типів особистості в місцях позбавлення волі. Крім того, він звертає увагу на сувору біографічність татувань, їх відповідність даним особової справи засудженого й зазначає наявність кореляційного зв'язку між зображенням татування, яке обирає засуджений, з психологією його особистості.

Розглянемо, який обсяг криміналістично значущої інформації можна отримати завдяки дослідженню “кримінального” татування особи злочинця.

Насамперед, уже факт наявності в особи “кримінального” татування дає можливість припустити, що вона раніше вчинила злочин і була засуджена до позбавлення волі. Залежно від малюнка татування та його змістового значення можна отримати таку інформацію про особу його носія:

- відомості персоналістичного характеру: дату народження, рік ув'язнення, рік звільнення з місць позбавлення волі, номе-

- ри виправно-трудоустанов (ВТУ) і місцевості, де особа відбувала покарання;
- відомості про злочинну діяльність: кількість судимостей, строк позбавлення волі, вид режиму та ВТУ, склад злочину (хуліганство, крадіжка, пограбування тощо), злочинну спеціалізацію та кваліфікацію, спосіб і місце вчинення злочинів, статус у злочинній ієрархії, належність до певного злочинного угруповання;
 - причини злочинного способу життя;
 - наявність негативних звичок (алкоголізм, наркоман);
 - сексуальну орієнтацію;
 - ставлення до оточення, адміністрації ВТУ, держави, закону та правоохоронних органів;
 - особистісні установки: злісне порушення режиму утримання, схильність до втечі з ВТУ, припинення чи продовження злочинної діяльності;
 - особисті якості (сильний, жорстокий, незалежний);
 - психологічний стан (скорбота, надія, безвихідь);
 - віросповідання.

Наведений перелік можна продовжити, що зумовлено існуванням великої кількості варіацій "кримінального" татуювання. Так, А. Капітанський і В. Литвин за допомогою систематизації дослідженого ними кримінального татуювання за смисловим значенням виокремлюють 26 основних "блоків сигнальної інформації про особу злочинця".

Таким чином, татуювання, на відміну від інших особливих прикмет, є джерелом такої великої за обсягом криміналістично значущої інформації, що дає змогу отримати відомості не тільки про фізичні властивості особи (ознаки її зовнішності та їх особливості), а й про біологічні соціальні та психологічні властивості особистості носія татуювання – злочинця.

Наявність такої інформації про особу злочинця має велике практичне значення для розкриття злочинів, висунення відповідних слідчих версій, профілактичної діяльності й реалізації одного з основних завдань кримінального покарання виправлення та перевиховання засуджених. Правильне використання працівниками правоохоронних органів інформації, яка певною мірою характеризує особу злочинця та її властивості, може допомогти спрогнозувати майбутню поведінку цієї особи в певній ситуації при виконанні конкретної слідчої дії і попереднього слідства загалом, відбування покарання в місцях позбавлення волі та після звільнення.

Татуювання надає важливу інформацію про певні психологічні та психічні особливості особи, тому знання його змісту має важливе значення для слідчого під час виконання слідчих дій.

Безпосередніми джерелами відомостей про наявність певного татуювання в злочинця можуть бути його матеріальні та ідеальні сліди в навколишньому середовищі. Ідеальні сліди залишаються в пам'яті лю-

дей, які спостерігали ці татуювання, а носієм матеріальних слідів є особа злочинця, на шкірі якого виконано татуювання.

Відомості про наявність татуювання і його зміст у особи підозрюваного, обвинуваченого чи підсудного можуть бути отримані під час попереднього розслідування та судового розгляду кримінальної справи процесуальним і непроцесуальним способами.

Процесуально такі відомості отримують під час допитів потерпілих і свідків, які бачили татуювання, підозрюваного та обвинуваченого, огляду підозрюваного чи обвинуваченого, який здійснюється з дотриманням вимог ст. 193 КПК України, огляду трупа, судово-медичної експертизи. Відомості про татуювання заносять до протоколу відповідної слідчої дії з обов'язковою фіксацією точного розташування татуювань на поверхні тіла людини, їх форми, розмірів (малюнків, символів), кольору, змісту текстів, дат тощо.

Під час допитів свідків і потерпілих про татуювання в підозрюваних або обвинувачуваних найтипівішими можуть бути такі запитання: коли, за яких обставин свідок або потерпілий бачив татуювання на тілі підозрюваного чи обвинувачуваного; в яких місцях тіла підозрюваного чи обвинувачуваного розташовувалися татуювання; які відомості про татуювання запам'ятав свідок або потерпілий (розмір, форму малюнка, зміст тексту, дату, колір та інші індивідуальні особливості).

Для одержання точнішої та об'єктивнішої інформації про татуювання під час допитів, опитувань часто застосовують довідкову літературу, а в окремих випадках запрошують художника, який за свідченнями рідних, близьких, а також співробітників правоохоронних органів фіксує графічну інформацію про особливості малюнка, тексту чи абревіатури, які були на тілі загиблих або тих, хто пропав безвісти.

Для об'єктивізації показань свідків інформацію про татуювання доцільно одержувати від кожного свідка окремо і в разі розбіжностей скоригувати отримані дані, здійснивши спільний аналіз з допитуваними. Якщо можливо, опис татуювань слід доповнювати точнішим і об'єктивнішим методом фіксації – фотографуванням і відеозаписом.

Непроцесуальним методом такі відомості слідчий або інший працівник правоохоронних органів можуть отримати під час безпосереднього спостереження (якщо татуювання нанесено на відкритих ділянках поверхні шкіри), бесід з близькими родичами чи знайомими, здійснення оперативного-розшукових заходів. Відомості про наявність татуювання в певної особи можна одержати також з медичних та інших документів, даних криміналістичного обліку. Якщо факт наявності татуювання в певної особи, зазначений у медичному чи іншому документі, має доказове значення у кримінальній справі, слідчий повинен оглянути цей документ, скласти протокол і додати оригінал або копію документа до справи.

Особливість використання татуювань злочинця для отримання криміналістично

значущої інформації про властивості його особи полягає в тому, що таку інформацію отримують і використовують незалежно від його бажання про її надання. Як правило, попереднє розслідування в кримінальній справі здійснюють в умовах конфлікту між слідчим і особою, яка вчинила злочин, бо вона всіма можливими засобами протидіє слідчому у встановленні об'єктивної істини у справі. Одним з таких засобів є обмеження можливостей слідчого щодо отримання необхідного обсягу криміналістично значущої інформації (як про обставини події, так і про особу злочинця) через відмову давати свідчення або викривлене їх викладення на свою користь. Таким чином, за відсутності інших джерел у таких випадках ступінь інформованості слідчого залежить від бажання й особистих міркувань злочинця. Інша ситуація складається в разі отримання інформації про особу злочинця за допомогою дослідження малюнка татуювання на його тілі. За наявності відомостей, що на тілі підозрюва-

ного чи обвинуваченого є татуювання, слідчий може примусово здійснити огляд і отримати необхідні відомості про особу через тлумачення малюнка татуювання, незважаючи на небажання підозрюваного чи обвинуваченого надавати таку інформацію.

Отримати криміналістично значущу інформацію про особу носія татуювання з його малюнка можна тільки за допомогою дешифрування, тобто встановлення його смислового навантаження. Із цією метою можна використовувати альбом-довідник татуювань А. Бронникова, довідковий посібник В. Бурика та В. Пилипчука, книгу-альбом А. Капітанського та В. Литвина [2, с. 141–145].

Наприклад, татуювання еполет з білим черепом зі схрещеними кістками та абрєвіатурою (див. рис.) може означати своєрідну відзнаку того, що їхній носій у злочинному середовищі належить до категорії так званих злочинних авторитетів у тюремній ієрархії; табірної еліти. Наявність еполетів засвідчує право на застосування сили.

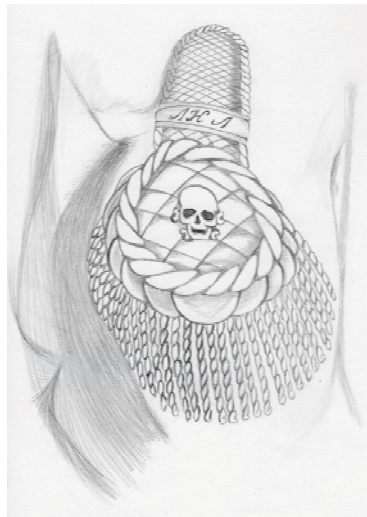

Рис. Татуювання

Як відомо, діти обожають бути схожими на дорослих. Тому дуже часто саме в місцях позбавлення волі для неповнолітніх юні арештанти виколують на своїх тендітних плечах еполети, щоб у подальшому всім було зрозуміло – де саме прийняв злочинне “хрещення” майбутній “засиджений” кримінальний авторитет.

“Еполети” – зазвичай це знаки доблесті, щось на зразок орденів або медалей. Наколюють їх при проходженні всіляких позбавлень, насамперед за ідейними міркуваннями; участь у бунтах.

Як правило, власники подібних татуювань відрізняються прагненням до порушень режиму утримання. Тому працівники виправних колоній, виявивши такі “еполети” у “зеків”, які щойно з'явилися, відразу ж заносять їх до списку потенційних заколотників.

Черепи та схрещені кістки татуюють на плечі та передпліччі, як правило, жорстокі, агресивно налаштовані особи. Череп – символ злочинців, які прагнуть влади.

Що стосується абрєвіатури, то їхнє тлумачення не є чимось непорушним і незмінним. Воно може бути вільним. Багато скорочень трактують по-різному. Справжнє значення текстових скорочень знає лише їхній безпосередній власник.

На сьогодні татуювання скоріше має історичний інтерес. Час, коли татуювання в оточенні “блатних” і арештантів було живою мовою, зараз практично минув. Як і в усьому світі, в еру поп-культури переважає профанція й примітивізм. Але, нехай і в примітивному вигляді, якась традиція зберігається [3].

Навряд чи якийсь іншій галузі криміналістики було приділено так мало уваги, як вивченню символіки татуювань у судимих за кримінальними злочинами. Знаючи значення малюнків, надписів, їхнє традиційне розташування на тілі, співробітник правоохоронних органів може легко визначити схильність раніше судимих до певних видів кримінальних проявів.

Татування доволі довго використовували головним чином з метою ідентифікації, впізнання. Між тим татування містить більш широку інформацію, воно, як правило, близьке (своєю символікою, сюжетом) злочинцю за духом, за його спеціалізацією, за конкретною кримінальною справою, за тим місцем, яке він посідає в кримінальній ієрархії. Якщо розкодувати ці малюнки на тілі, вони зможуть багато розповісти про смаки їхніх носіїв, виказати деякі бібліографічні дані.

Аналіз татування показує, що трафарети, тобто малюнки, за якими роблять татування, постійно змінюються, тому однозначне їхнє розшифрування, як правило, неможливе. Однак зроблені узагальнення упродовж тривалого часу трафаретів дали змогу виявити спільні для подібних випад-

ків ознаки, ознайомлення з якими буде надійним підґрунтям для відповідної орієнтації та підготовки співробітників правоохоронних органів [4].

Список використаної літератури

1. Пирожков В.Ф. Кримінальная психология / В.Ф. Пирожков. – М. : Ось-89, 2001. – 704 с.
2. Криміналістика (криміналістична техніка) : курс лекцій / П.Д. Біленчук, А.П. Гель, М.В. Салтевський, Г.С. Семанков. – К. : МАУП, 2001. – 216 с.
3. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.tyurem.net/mytext/how/039.htm>.
4. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.wowanium.narod.ru/tatu.html#01>.

Стаття надійшла до редакції 17.02.2014.

Калюга К.В. Татуировка как криминалистический признак личности преступника

Актуальность темы определяется тем, что проблеме татуировки и изучению ее символики уделялось недостаточно внимания в криминалистике. В то же время, умея "читать" значение рисунков, надписей, их традиционное расположение на теле, сотрудник правоохранительных органов может определить склонность ранее судимых к определенным видам уголовных проявлений и т. п. В статье рассматривается современное состояние учения о "криминальных" татуировках; обозначается возможность определять по татуировкам наклонности, уголовную специализацию и т. п. личности преступника.

Ключевые слова: татуировка, анализ татуировок, содержание татуировок, тематика татуировок.

Kalyuga K. Tattoo as Criminalistics Feature the Individual Offender

Tattoo often seems to us something ultramodern and youth. But in fact, the tattoo - one of the oldest areas in the visual arts. In ancient times, tattoos reflected the people belonging to a particular group, such as soldiers, or position in the family, as the Japanese peoples.

All art works on the psychological state of the person, and such an unconventional kind of painting as a painting on your body, especially. First and foremost, this effect is important for the person who decided to adorn themselves with any storyline. After all, people should go a certain "barrier" to decide to do it. On the other hand, a man - a social creature. And each in their appearance has a certain impact on others.

Relevance of the topic is determined by the fact that the issue of tattoos and the study of its symbolism neglected issues in criminology. At the same time, being able to "read" the meaning of drawings, inscriptions, their traditional location on the body, a law enforcement officer may determine the propensity previous convictions for certain kinds of criminal manifestations etc. With the help of forensic research tattoos (which can be called the most valuable and informative among other signs of human appearance) you can get some information about the properties of the personality of its wearer.

Tattoo popularity knew times and time of oblivion. Interest in it was unchanged regardless of fashion, mode and time of year. Tattoo done, do and will always do.

All people are very individual: different sex, creed, color, age and character - each is unique in its own way. There is another category: with and without tattoos.

The aim is to reveal the current state of the doctrine of the "criminal" tattoos; indicate the possibility to identify tattoos inclinations criminal specialization etc. offender. Also, to decrypt the tattoo image depicting epaulet with a white skull and crossbones and abreviatura (set it a meaning), to give a complete characterization of the individual offender's crime - its carrier.

Key words: concept tattoo, tattoos analysis, the content of tattoos, tattoo themes.